

Ved at ændre dette udtryk til opfindelser, der kan udnyttes industrielt, er der skabt bedre overensstemmelse med andre landes patentlove og fuld overensstemmelse med den i indledningen nævnte, inden for Europarådet vedtagne konvention. Udtrykket industrielt må forstås i overensstemmelse med den i Pariser-konventionen angivne vide definition, jfr. konventionens art. 1, nr. 3, hvorefter begrebet industriel ejendomsret skal forstås i videste betydning og finde anvendelse ikke blot på industri og handel i egentlig forstand, men også på landbrugets område og på erhverv, hvis formål er udvikling af råstoffer, samt på alle fabrikerede eller naturlige produkter, f. eks. vin, korn, tobaksblade, frugt, dyr, mineralier, mineralvand eller blomster og mel. I hidtidig dansk praksis har man fortolket begrebet noget snævrere, således at det f. eks. ikke omfattede landbrug, skovbrug, havebrug m. v. Forslaget tilsigter en opfattelse i fuld overensstemmelse med Pariser-konventionens bestemmelse.

I visse af de om udkastet modtagne udtalelser er det angivet som ønskeligt, at man ikke knytter nogen særlig tilføjelse til ordet opfindelse. Man har dog fundet det rigtigt at bibeholde den pågældende tilføjelse, dels for at nå overensstemmelse med Europarådets konvention, dels for at gøre det klart, at en opfindelse skal have en vis teknisk karakter.

Fra nogle sider er der anket over, at forslaget angiver, at der ved patentet opnås eneret til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen, idet det anføres, at denne sprogbrug kan give anledning til den misforståelse, at erhvervselv af patent giver ret til udnyttelsen af opfindelsen uden hensyn til, at en sådan udnyttelse kan være udelukket af andre grunde, f. eks. ved lov eller administrative forskrifter eller eventuelt ved et ældre patent, som griber ind på det pågældende område. Når henses til, at det i forslaget § 3, hvortil der henvises i paragraffen, klart er givet udtryk for, at enerettens indhold alene går ud på, at patenthaveren kan hindre andres erhvervsmæssige udnyttelse af opfindelsen, har man ikke fundet anledning til at lade den pågældende passus udgå.

I paragraffens 2. stk. er der gjort visse undtagelser fra patenterbarhed dels — i overensstemmelse med den gældende lov — for opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden, dels for plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Beskyttelsen af nye plantesorter er hjemlet ved lov nr. 205 af 16. juni 1962. Forholdet er internationalt ordnet ved konventionen af 2. december 1961 om beskyttelse af plantenyheder, og der er i denne en bestemmelse om, at der ikke må kunne opnås

beskyttelse såvel efter de i konventionen indeholdte regler som efter patentlovgivningen. I øvrigt synes patentbeskyttelsen ikke at udgøre en hensigtsmæssig beskyttelsesform for plantesorter, og dette gælder også dyreracer. Mikrobiologiske fremgangsmåder bør imidlertid som hidtil kunne patentbeskyttes.

Det i betænkningen indeholdte forslag indeholder derimod ikke som den gældende lov nogen undtagelse for så vidt angår opfindelser af lægemidler, nærings- eller nydelsesmidler eller af fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler. Ej heller har man optaget nogen undtagelse for kemiske forbindelser, der efter praksis ikke patenteres. Forslaget går dog ud på, at lægemidler, næringsmidler og fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler først efter en vis overgangstid skal kunne patenteres. I denne henseende henvises til overgangsbestemmelsernes punkt 1.

Som det fremgår af betænkningen side 104 ff, finder der allerede efter gældende ret en meget omfattende patentering sted på disse områder ad indirekte vej, idet en patentering af fremgangsmåder til fremstilling af en ny kemisk forbindelse, f. eks. et lægemiddel, giver beskyttelse også for det produkt, der fremstilles ved fremgangsmåden. Det praktiske behov for en patentbeskyttelse er erkendt og har medført, at man i praksis giver patent på sådanne fremgangsmåder, selv om de ikke i sig selv opfylder patenterbarhedsbetingelserne, når det fremstillede stof er nyt. Man har således i vidt omfang patenteret såkaldte analogifremgangsmåder og dermed givet beskyttelse for nye stoffer, uanset at den fremgangsmåde, hvorefter de er fremstillet, ikke kan siges at være ny. Under disse omstændigheder forekommer det naturligere direkte at anerkende patenterbarheden af den nye kemiske forbindelse eller det nye lægemiddel, som er den egentlige opfindelse. En gennemførelse af en sådan patenterbarhed medfører, at den nugældende liberale praksis med hensyn til patentering af fremgangsmåder skærpes således, at de sædvanlige krav på nyhed og opfindeshøjde finder anvendelse.

Det er endvidere fremhævet, at de sociale hensyn, der har medført, at lægemidler og næringsmidler er holdt uden for patentering, ikke længere gør sig gældende med samme styrke, som den gang reglerne i sin tid blev indført, og at ønskeligheden af at fremme den tekniske udvikling på disse områder er mindst lige så stor som inden for andre områder, hvorfor patentrettens almindelige formål taler imod specielle undtagelser af denne karakter.

Medens en ophævelse af undtagelsesbestemmelserne for så vidt angår kemiske forbindelser, læge-